

Bilag til F. t. midlert. L. om Oprettelse af offentlige Boliganvisningskontorer.

den derom i Anmeldelsen afgivne Erklæring; og skulde saadan Erklæring være falsk, vil den skyldige kunne straffes efter Straffelovens § 155.

Da Gennemsynet af Kontrakterne som nævnt ikke vedrører deres Detailler, vil det ikke volde Kontoret noget større Arbejde, og paa travle Tider kan det let udføres som Hjemmearbejde, f. Eks. af Assisterter fra kommunale Kontorer. Det vil sikkert være rigtigst, at Kontorerne søger Ret til at kassere Stempelmærker, saaledes at Kontrakterne kan indleveres med ukasserede Stempler; ellers vilde der nemlig komme Vanskeligheder, hvis Kontrakten ikke godkendtes. Hvis der senere oprettes permanente Kontorer, kan der ogsaa blive Tale om at knytte Stempel-Forhandlingen til dem.

Det andet ovennævnte Mindretal (Berg m. fl.) anser den i § 7 paabudte tvungne Indsendelse af 1) Kontrakten, 2) en Anmeldelse i Skemaform til Oplysning om de i Paragraffen ommeldte særlige forbudte Forhold for *unyttig*, idet man vil kunne nøjes med selve Anmeldelsen, for *betænkelig*, fordi man hæfter en offentlig Godkendelse paa en Kontrakt, hvis Indhold man i Hovedsagen ikke vil sentere over, og for *unødigt besværlig* og *stødende* for saavel Grundejer som Lejer. idet Begrænsninger af Dispositionsretten fordrer et vist Forhold mellem de Byrder, der paalægges Borgerne og de Fordele, som til Gengæld opnaas. Kontoret har kun Interesse i 1) de paa Anmeldelsen anførte Forhold og 2) den Statistik, som deraf kan uddrages, og alt dette kan naas paa den af Mindretallet foreslaaede Maade og uden en tvungen Indsendelse af selve Kontrakten, som vil faa Kontorets Arbejde til at svulme uforholdsmæssigt op og give et falsk Billede af en offentlig Godkendelse, hvor der i Virkeligheden kun vil foregaa en formel Forevisning. Mindretallet foreslaar derfor følgende Ændringer:

a. Første Punktum og Ordene „Godkendelse kan nægtes for Beboelseslejligheder“ affattes saaledes: „I følgende Tilfælde er en efter Kontorets Oprettelse indgaaet Lejekontrakt om Beboelseslejligheder ikke gyldig uden at være godkendt af Kontoret“.

b. Sidste Punktum affattes saaledes: „Kontorets Afgørelse af, om Lejemaal godkendes, skal afgives inden 14 Dage efter Anmeldelsen“.

ad § 8. (§ 7). Ogsaa denne Bestemmelse hører til dem, der ikke bør gentages i en permanent Lov. Der sigtes i 1ste Stykke til et Forhold, hvorover der har været klaget, nemlig at Spekulanter holder Lejligheder hen i Haab om Avance ved Fremleje. I 2det Stykke gives samme Ret overfor Ejeren selv, jfr. den hoslagte norske Anordning af 23. September d. A., oprindeligt for Bergen, senere udvidet til Hagesund, Stavanger, Aalesund, Trondhjem, Kristiania og Kristiansund.

Paragraffens 3die Stykke tilstræber at hindre, at Lejligheder i længere Tid bliver staaende blot med de et Dødsbo tilhørende Møbler o. l., indtil Skiftebehandling er endt. Til Gengæld for den Pligt, der saaledes paalægges Boet, faar det Ret til at gøre sig Lejligheden frugbringende, ikke blot ved Fremleje, men ogsaa ved at stille en anden Lejer i sit Sted som direkte Lejer, saaledes at Boet fritages for at være Garant for den nye Lejer.

ad § 9. (§ 8). Der tænkes her paa Personer, som ikke har turdet sige op af Frygt for ingen anden Lejlighed at kunne faa. De kan da meddele Kontoret deres Ønske om at flytte, og hvis dette da kan anvise Lejeren en ny Lejlighed og Ejeren en ny Lejer, bør Opsigelsesfristen ikke være til Hinder for denne Ordning.

[ad § 10. Naar Antallet af ledige Lejligheder er normalt, vil der altid være nogle, som kan flytte før Flyttedag, fordi Lejligheden staar tom, eller som kan udsætte Flytningen, fordi ingen kommer efter dem, og derved kan da ogsaa andre faa Mulighed for at forskyde Flytningen. Dette er en stor Behagelighed baade for Ejere og Lejer, navnlig med Hensyn til at faa øvede Flyttefolk og lukkede Vogne, samt med Hensyn til Lejlighedernes Istandsættelse, men naar der er Mangel paa Lejligheder, indskrænkes disse Muligheder stærkt. Det synes da berettiget at forlange, at alle foreliggende Muligheder skal udnyttes, f. Eks. hvor man skal flytte til nybyggede Lejligheder eller til Dødsbo-Lejligheder, eller hvor nygifte først nogen Tid efter Flyttedag agter at gøre Brug af Lejligheden. Bestemmelsen